

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

Integració

Estic atònita: el desgavell que han dit els feixistes, que cal recompensar les pobres famílies que han "patit" la immersió lingüística, vol dir inequívocament que no pensen. Sabeu què vol dir *immersió lingüística*? És avortar els guetos i integrar, com a ciutadans de primera, els qui han fugit de l'Espanya pobra. Vol dir que tots som iguals.

Ara bé, convé aclarir que hi ha dos termes en sociologia que són molt esclaridors: un dels dos termes és *integració*, i l'altre és *assimilació*. Els catalans, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, s'han declarat de sempre decidits a no practicar l'assimilació, sinó la integració. Quina n'és la diferència? L'assimilació s'entesta a fer que la gent obli els seus orígens; la integració és fer-los compartir llengua, cultura i feina al país on han emigrat, però això significa que recordin sempre els orígens. Ho hem aplaudit i ho hem pagat, perquè hi tenen tot el dret.

Ara bé, sense integració són uns

Sabeu què vol dir 'immersió lingüística'? És avortar els guetos i integrar, com a ciutadans de primera, els qui han fugit de l'Espanya pobra

desarrelats definitius. La immersió lingüística ha estat un èxit: cap ciutadà de Catalunya, escolaritzat, ignora el castellà però s'ha format per usar la llengua catalana. I tot i això és més usat el castellà.

Hem actuat amb humanitat i amb èxit pedagògic; ens mereixem un digne aplaudiment. I ara surten aquests analfabets i ho consideren un mal irremediable, que hagin fet la immersió lingüística. Tot el contrari. Van marxar de casa seva quan les condicions eren molt adverses; hi han retornat els qui ho han volgut. Però els ciutadans catalans que han nascut a fora, tenen dues llengües. Aquests tergovadors són els mateixos que han votat, a Andalusia, Vox, la ideologia de la qual és aquella que va matar Federico García Lorca. L'han tornat a matar.

I és en èpoques de crisi quan reneix l'extrema dreta, que està molt interessada en la divisió en classes i en mèrits sanguinis.

Perdoneu-me que ho digui, però això em fa ganes de perbocar. Ens cal un altre Paco Candel. I amb urgència.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Errors al programa

Dissabte, a les set de la tarda, una cobla s'enfila a l'empostissat de la plaça i comença a tocar. "És amb motiu de l'Onze de Setembre", em diu un senyor. Falten cinc dies per a la data commemorada, que aquest any cau en dimecres. "Amb motiu de l'Onze de Setembre? Que no es fan en aquest mateix lloc sardanes cada dissabte?" "Tampoc cal exagerar: molts dissabtes però no tots." Observo que tots els balladors són grans. Cap novetat, fa molt temps que els joves no s'uneixen a "la mòbil anella". "Veurà que les interpretacions són ara més curtes; és que els balladors es cansen." Els veig de totes maneres entusiastes. La música de les sardanes és engrescadora i converteix en festa qualsevol dia. "Aquí diu que toca la cobla Premià i veig que als faristolts hi diu «Granollers.»" "Hi ha hagut un error en el programa."

El programa també diu que el dia assenyalat hi haurà, al matí, una "ofrena floral institucional" a la pedra que recorda Rafael Casanova. Hi havia anat, fa molts anys. Hi vaig deixar d'anar tip que els partits convocats i convocants manifestessin divisions entre ells i

“Aniré demà a Barcelona encapsulat, no cridat per ningú”

competència per veure qui oferia el ram més gros i cantava *Els segadors* amb més pulmó. Vaig decidir acostar-m'hi tot sol, quan els "institucionals" ja se n'haguessin anat. Un any vaig arribar a casa al moment que els avions esclataven a les Torres Bessones de Nova York.

També diu el programa que l'endemà de l'Onze, dijous, dissertarà a l'ajuntament Ferran Sáez Mateu, veu que sempre s'ha d'escoltar, crítica amb com s'ha conduït el procés. És un acte organitzat per Omnium, que té el seu president tancat a la presó.

Deixo les sardanes i m'encamino a

adquirir els bitllets que em faran desplaçar a la manifestació de Barcelona amb un còmode autocar. Aniré a Barcelona perquè crec que hi haig d'anar, un dia que em puc manifestar per Catalunya, però entotsolat, a títol personal. No cridat per ningú ni per por que a Madrid es freguin les mans si la manifestació fracassa. A Madrid, es poden fregar les mans tant com vulguin i fins fer-se sang. M'és igual, Madrid. M'és igual? Acabo de llegir *Assaig general d'una revolta*, de Francesc-Marc Álvaro. Entre tots els llibres dedicats al procés, aquest, magnífic, és tota una tesi, potser la primera de les que el procés mereixerà en el futur. Quants errors al programa pel "tenim pressa", quants per tantes irreflexions, quants pels que desconeixien què és Madrid i què és un estat. I en volíem construir un. Quanta maldat per part d'aquest Estat, administrador del monopoli de la violència i no de la política. Dos anys en presó preventiva! I som on érem: a Arenys de Munt reclamant un referèndum. Tot i així, a la manifestació. Encapsulat, i a rumiar i purgar. O a les sardanes d'"un poble que avança donant-se les mans"...